

LASSE EKHOLM

DANSA *med* LIVET

SAGA
EGMONT

LASSE EKHOLM

DANSA *med* LIVET

 SAGA
EGMONT

Lasse Ekholm

Dansa med livet

SAGA Egmont

Dansa med livet

Omslagsfoto: Shutterstock
Copyright © 1998, 2022 Lasse Ekholm och SAGA Egmont

Alla rättigheter förbehålles

ISBN: 9788726690255

1. e-boksutgåva
Format: EPUB 3.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med förlaget samt med författaren.

www.sagaegmont.com

Saga är en del av Egmont. Egmont är Danmarks största mediekoncern och ägs till fullo av Egmontfonden, som donerar knappt 13,4 miljoner euro årligen till utsatta barn.

Södergök

Fönstren är vidöppna mot sommaren. Årets första gök gal i in midsommarfesten från den skira grönskan i en av ekarna i söder. Ljudet studsar och förstoras av Uvberget som reser sig brant bakom deras sommarhus.

Bara lite mer grönt på ögonlocken, så är Nina klar att möta sin midsommar – och Simon. I två timmar har hon hållit på. Valt kläder, tagit på och tagit av, bytt igen och igen. Sminkat sig, tvättat bort och sminkat på nytt.

När Nina betraktar sig själv i spegeln är hon ganska nöjd, trots sin lite sneda näsa och stora framtänder. Tajta jeans och T-tröja som smiter åt över de spetsiga brösten. Allt i svart precis som nya hårfärgen hon till pappas fasa skaffade till skolavslutningen. Förut hade hon samma ekorrfärgade hår som mamma.

Ögonfransarna färgar hon också svarta. Svart runt ögonen med kajalpennan hon hittat bland mammas gamla sminkprylar. Och så den sista lilla finessen – det gröna på ögonlocken. Det är svårt att tro att den här tjejen är samma lilla tös som förra hösten sprang runt och lekte häst, när hon inte fick vara med Simon och Niklas.

Glasögonen struntar hon i. Nina avskyr de där töntiga bågarna som pappa valde åt henne i våras. De är ett minne av Gamla Nina, hon som inte vågade bestämma själv. De är från tiden innan hon hade läst *Boken* och börjat sitt nya liv. Bättre att se omvärlden lite suddigt än att gå omkring med

urmodiga glasögon. I alla fall när det är midsommarfest och Simon är med. Kanske Bob också, den nye grannen.

Det artar sig till en fin eftermiddag. Regnet har vräkt ner hela natten och morgonen, men nu kikar solen fram mellan moln som snabbt drar bort åt väster. Utåt havet är himlen blå som förgätmigej. Luften känns redan ljum och det ångar från vattnet som står kvar i diken runt parkeringsplatsen vid Tranaröfjärden, där midsommarfesten snart ska sätta i gång. Göken jublar fortfarande från sitt gömställe i grönskan.

- Södergök är bästergök! trallar Nina när hon virvlar ut i sommaren. Hon är fylld av förväntningar inför dagen och sommaren, hennes första som tonåring. Ett helt sommarlov med Simon, som plötsligt tycks ha upptäckt henne. Eller kanske en och annan flört med Bob. Ta reda på om han verkligen är så gräslig som Simon säger. Hans pappa, Gym-Jim, är jätterik. De lär till och med ha simbassäng inne i huset. Det är dags att dansa med livet, som det står i boken hon fick av mormor på trettonårsdagen.

- Södergök är bästergök.

- Västergök är bästergök. Södergök är dödergök vet du väl, säger Niklas.

- Inte för mig. För mig är södergök bästergök.

Det gäller att hålla sig undan för pappa. Han är proppfull av *måsten* och *får inte*, som snabbt skulle ta död på Ninas härliga humör. Som gammal fågelskådare har han en falks ständigt spanande blick. Med sin längd på drygt två meter har han dessutom fri sikt över andras huvuden i en folksamling. Fast det gör att han är lätt att upptäcka också.

Folk har börjat samlas och står i klungor och pratar. Var är Simon? Nyss höll han på att sätta upp björkar vid

pilkastningen.

Många sneglar ilsket bort mot det förhatliga nya planket. Bakom det ligger gamla Panget med badstranden, festplatsen och dansbanan. Där har Fiskeföreningen ordnat midsommarfest så länge Nina kan minnas. Där har alla som bor häromkring badat och solat varje sommar. Men inte nu längre. Inte sen Gym-Jim flyttade in i det övergivna pensionatet, byggde plank, satte upp privatskyltar och skaffade en dreglande vakthund.

Trots planket och flytt från Pangets festplats har de försökt att göra det mesta som vanligt, fast på parkeringsplatsen. Majstång förstås, som de klädde i ösregnet i morse och som ska resas precis klockan två – som vanligt. Det ser pappa Stig till.

Stig är noga med tider och tycks ha en klocka inbyggd i huvudet. Det är väl från jobbet. Han är stationsskrivare i Hallsberg och är den som ska se till att alla tåg kommer och går i rätt tid och på rätt spår.

På midsommarfesten är han lika noga med att allt ska fungera lika perfekt som tågen i Hallsberg. I alla fall ska det inte vara hans fel om nånting går snett. Varpa och pilkastning. Kaffeservering och fiskdamm för småungarna. Lotterier och chokladhjul med samma gamla obalanserade hjul, som alltid stannar på nummer 18 eller 19 om inte den som sköter chokladhjulet fuskar och håller emot med fingret. Skämttävlingar och skattjakt.

Många gånger har Nina önskat att pappa hade valt ett annat jobb. Något mer bohemiskt, där man kan göra lite vad som faller en in och inte behöver vara så petnoga. Poet kanske. Eller varför inte tulpanodlare eller

ballongförsäljare utanför Skansen. Att han hade varit lite mer som mormor Ylva.

De har sommarstuga här på Ingarö och här har de varit varje sommar. Förr var Nina kvar hela sommarlovet. Det var medan mamma levde. Nu stannar hon bara fem veckor. När pappas semester är slut åker de hem, i alla fall pappa och Nina. Storebror Niklas brukar få stanna kvar hos sin kompis Simon hela lovet.

Nina spanar efter Simon. Han syns ingenstans. Kanske är han på väg hem med traktorn som de kört björkar på. Simons pappa, Helge, klänger uppe i en björk för att hänga upp välkomstskylten som han knuckte med sig från Panget innan Gym-Jim flyttade in.

Helge bor här året om med sin fru Barbro och sonen Simon. Annars är det mest sommargäster i området – tills de nya kom, Bobs familj. De som byggde planket och sa att områdets badplats var deras privata.

Hos Helge är inget privat fast det egentligen är det. På hans tomt och brygga kan alla vara. Helge är områdets fixare. Till honom går alla som behöver hjälp. Han håller efter vägarna och plogar på vintern. Hjälper till att bygga, lagar pumpar och trasiga tvättmaskiner. Och lagar fönster och dörrar efter alla inbrott. Det har varit många sådana under vintern sen Svarta Skräcken började härja i trakten.

Ninas pappa, som håller på att rigga högtalare och mikrofon, får plötsligt syn på Nina. Han stirrar, som om han inte vill tro sina ögon, släpper mikrofonen och stegar fram mot henne.

- Men lilla stumpan! Som du har ställt till dig! När det är midsommarafton och allting! Du som är så söt annars. Gå och tvätta av dig kletet i ansiktet och byt om innan nån ser dig!

- Jag har bytt om och gjort mig midsommarfin i flera timmar. Ser du inte det?

- Du ser ju ut som döden själv! Mamma skulle gråta om hon såg dig från sin himmel.

- Det är hennes smink jag har använt. Mamma skulle bli lycklig över att jag har blivit stor nog att använda smink och bestämma själv hur jag ska klä mig.

- Gå in och sätt på dig den blommiga klänningen jag sa åt dig att stryka i morse. När det är midsommar ska man ha glada färger och blommor i håret.

- Men pappa...

- Gå nu in och tvätta ansiktet och byt om innan jag blir arg. Men skynda på! Barbro behöver din hjälp med att skära upp tårta och lägga upp kakor vid serveringen. Precis som vanligt.

- Det kan väl Niklas göra i år.

- Prata inte strunt. Niklas ska gömma skatterna. Det gör alltid Simon och han. När det är midsommar ska man hålla på traditionerna. Och sätt på dig de nya glasögonen du är så söt i. Utan glasögon ser du ju inte att räkna pengar när du ska ta betalt vid serveringen.

Lyssna inåt och dansa med livet

Nina rusar in och slänger igen dörren efter sig så att fönstren skallrar.

Nedrans gubbe! Allt ska han lägga sig i och bestämma om! Jämt! Han tycks inte begripa att jag är tonåring nu. Som kan ta hand som mig själv. Niklas får minsann göra som han vill. Orättvist är det!

Hon tänker inte finna sig i att vara pappas lilla stumpa längre. I Boken står det att man inte ska låta andra bestämma över sitt liv. Det är säkraste sättet att bli förslavad och olycklig. *Lyssna inåt och dansa med livet*, heter boken. Nina fick den av mormor på sin trettonårsdag. Först verkade den urtrist, men när Nina hade börjat bläddra och läsa lite här och där upptäckte hon att den var rätt användbar. Vem skulle inte vilja bli lycklig, dansa med livet och bli den som alla älskar?

Till boken hör en färggrann affisch med en kvinna i ett paradislandskap. På affischen finns nio råd till den som vill lära sig dansa med livet. Nina läser affischens råd varje kväll innan hon somnar.

- Det finns inga gränser. Du klarar allt din inre röst säger att du kan.
 - Vänd ryggen åt allt det svåra och tråkiga, så väntar ljuset framför dig.

- Satsa på dig själv! Andra människors bekymmer är inte dina.
- Allt du inte tycker om gör dig svag, undvik det.
- Allt du vill är möjligt. Det finns inga gränser.
- Varje människa du möter har något att lära dig. Du växer ständigt.
- Lita på din inre röst. Den talar om hur du skall handla.
- Tänk positivt! Var inte emot någonting!
- Lita på alla människor du möter.

På baksidan står det att boken är en bibel för massor av amerikanska kändisar. Att den har förändrat deras liv och är grunden för deras framgång. Boken har gett dem självförtroende, botat dem från drogmissbruk och fått dem att bryta upp från misslyckade äktenskap. *”Det finns inga gränser. Du klarar*

allt din inre röst säger att du kan. När du får kontakt med ditt inre magiska jag, den Gud som bor i ditt inre och väntar på att få hjälpa dig, kan du vända ryggen åt det svåra, virvla ut i ljuset och dansa med livet.” En bok som lovar allt det kan faktiskt vara värd att läsa från pärm till pärm.

Nina har faktiskt provat om boken fungerar. Om det är så att man klarar allt man vill. Tre gånger har hon önskat att hon ska bli filmstjärna. Än har det inte hänt något. Ingen har kommit och erbjudit henne minsta lilla statistroll i en tvålopera. Men det kanske inte går så fort. Man måste nog ha tålamod och tro riktigt mycket på att det är möjligt.

Det är inte alltid lätt att höra den inre rösten och uppfatta vad den säger. Nina har låst in sig i sitt rum och tränat i timmar. Med tiden har det gått allt bättre. Men ofta har hon hört flera röster som sagt olika saker. Ibland har hon

varit säker på att det är mammas röst hon har hört. Kanske finns mamma därinne i hennes magiska jag?

Ett problem är att den inre rösten nästan aldrig säger samma sak som pappa. För det mesta säger den tvärt emot. Då blir det bråk när Nina följer röstens råd. Nina brukar försvara sig med att hon bara gör som Gud säger. Om pappa säger en sak och Gud en annan så ska man faktiskt följa Guds råd. Inte för att hon tror så mycket på att det är Gud som talar med henne, men det är praktiskt att ta till Gud. Då har pappa svårt att säga emot.

Nina sätter sig på golvet med benen i kors, som det står i boken att man ska göra. Hon försöker slappna av i hela kroppen, från tåspetsarna till öronsnibbarna. Fast det är inte så lätt att slappna av efter bråket med pappa. Så andas hon med långa djupa andetag och säger för sig själv: *I am, I am, I am, I am, I am...* Tre gånger på varje inandning och fem på varje utandning. Sen är det bara att fortsätta att rabbla tills man har kopplat bort allt som finns runtomkring och kan höra blodet pulsera och brusa i ådrorna. Då brukar den inre rösten börja tala. Man kan till och med ställa frågor och få svar ibland.

Efter tio minuter reser Nina på sig. All ilska är bortblåst. Hon känner att livet redan dansar med henne. Den inre rösten säger att hon inte alls behöver lyda pappa. Den som lyder är förslavad och rädd. Slaveriet är avskaffat och förbjudet, säger den inre rösten. Även om pappa blir arg, måste hon stå ut med det.

Den inre rösten gav i alla fall pappa lite rätt den här gången. Hon hörde rösten tydligt säga att man ska ha glada färger på sig när det är midsommar. Att Simon tycker om glada färger. Men klänningen tänker hon inte ta!